

საზავებო ქრისტიანული უკრნალი

3

2022

თავი III დიდსხვირა ელემენეზი

ბეი უმიზნოდ დაეხეტებოდა სოფელში. რომ სცოდნოდა, როგორ შეეჩერებინა მოსალოდნელი უბედურება, გონებაში ისევ და ისევ ტიფტიფებდა ის სიტყვები: “როცა გარდაიცვლება მთვარე.” გასულ ღამეს ახალმთვარეობა იყო. ეს ნიშნავს, რომ მთვარე დარჩება “ცოცხალი” 14-15 ღამე. “გარდაცვალებამდე” რაიმე გამოსავალი უნდა მოძებნოს.

ფიქრებით დაძმობიებული ბეი ვერ ამჩნევდა, სად მიაბიჯებდა. უცებ, მის ყურს უცნაური ხმები მისწვდა. ის სოფლის ბოლოს აღმოჩნდა, ერთ ხის სახლთან, სადაც უცხოელი ცოლ-ქმარი ცხოვრობდა. ბეის ჯერ კიდევ ეშინოდა მათი, რადგან ისინი გრძელი ცხვირებითა და წაბლისფერი თმებით სხვეს არ ჰგავდნენ, უცნაურად ლაპარაკობდნენ. როცა უფროსი ბიძა ამ უცხოელებთან საუბრობდა ტერასაზე, ბეი ზოგჯერ ჩუმად უსმენდა მათ. ბიძამისის ოჯახი ერთადერთი იყო სოფელში, რომელიც ემსახურებოდა “ახალ” ღმერთს, რომლის შესახებაც ესაუბრებოდა უცხოელი.

ბიძამ რამდენჯერმე უთხრა ბეის მშობლებს: — ერთხელ მაინც მოდიოთ ჩვენთან, რომ ამ სიახლეზე აგიხსნათ, მაგრამ დედა ყოველთვის პასუხობდა: — არა, ეს ჩვენთვის არ არის. ჩვენ თუ შეეწყვეტთ სულებისთვის მსხვერპლის შეწირვას, ისინი განრისხდებიან და დაგვსჯიან. უკეთესია, იმ რწმენაზე დავრჩეთ, რომელიც ჩვენმა მშობლებმა და წინაპრებმა გვასწავლეს.

ბეის ახსოვდა ბიძამისის პასუხი: — ნახეთ! მეტად აღარ მიგვაქვს მსხვერპლი და ვიცით, რომ ჩვენი ღმერთი, რომელსაც იესო ქრისტეს ვეძახით, დემონებზე ძლიერია. რაკი ჩვენ თავანს ვცემთ უძლიერეს ღმერთს, სულელებს აღარ შეუძლიათ რაიმე ზიანის მიყენება.

ბეის აქამდე არ შეეძლო ამ სიტყვების გაგება, რაც ახლა მოისმინა, უცხოელები გალობას უწოდებდნენ; ახლოს მიჩოჩდა. ეს სულ სხვა ბგერები იყო, რითიც ალბათ სულებს ასიაშინებდნენ ან ავადმყოფობებს განდევნიდნენ. მას სიტყვების გაგებაც კი შეეძლო, ის თავის მშობლიურ ენაზე იყო!

ბეი იმდენად მიუახლოვდა გაღებულ კარს, რომ შიგნით შეხედვაც შეეძლო. მან თვალი მოჰკრა პატარა, შავ ყუთს, საიდანაც სიმღერის ხმა ისმოდა. კვლავ და კვლავ იმეორებდა იესოს სახელს და ისე სასიხარულოდ ჟღერდა... ბოლოს ის მიხვდა სიმღერის აზრს: “იესომ გაიმარჯვა სატანაზე.”

ბეის გაახსენდა თავისი მოვალეობა, თვალყური ედევნებინა პატარა დაიკოსთვის. ალბათ, დიდხანია გაიღვიძა და ყვირილი ატეხა. მან ერთხელ კიდევ მიაპყრო თვალი შავ ყუთს. ამ დროს უკანა ოთახიდან ქალი გამოვიდა და სასიაშინოდ შეხედა ბეის.

— აბა, საით გაგიწევია ბეი? — პასუხის მაგიერ ბეი შებრუნდა და გაიქცა.

ბიის ჯერ კიდევ მშვიდად ეძინა ტერასაზე. ლონგი სახლში იყო, უკვე მოშეიებული.

— შეიძლება შენი წილი ბრინჯი ვჭამო? — იკითხა მან.

— შეხედე მხეს, ის ჯერ არ დგას სახლის თავზე, ესე იგი სადილის დრო ჯერ არ დამდგარა — უპასუხა ბეიმ.

— რა ნელა გადის დრო — ჩაიბურტყუნა ლონგმა.

მოულოდნელად სიმღერის სიტყვები გაახსენდა ბეის: “იესომ გაიმარჯვა სატანაზე,” ეს თუ სიმართლეა, მშინ იესო ნამდვილად ძლიერი ღმერთია. შეიძლება იესო სულების უფროსია? ო, ნეტავ იცოდეს, ვის სთხოვოს ამაზე!

ნახატი თაკო მაისურაძე

ლექსეზი

* * *

ნეტავ იმ დედას, რჩეულ ქალბატონს
ძუძუ გაწოვა და გამოგზარდა
ნეტავ იმ მამას, ვინც ხალხისათვის
ბნელ ქვეყანაზე გამოგაგზავნა.
ბედნიერია, ვისაც აირჩევ
დაუკაკუნებ და გაგიღებს კარს,
მიგიღებს, როგორც ერთგულ მეგობარს
მოგენდობა და გამოჰყვება კვალს.
ნამდვილ მეგობრის პოვნა ძნელია
ერთგულებაში გამონაცადის
ცხოვრების გზებზე,
გაბნეულ გზებზე
როგორ მოძებნე, შეილად მიცანი
არცრა გიკითხავს გვარიშვილობის,
თვალთა ფერის თუ სახის იერის
გულს ჩამიფინე სითბო ნანატრი
გასაკვირველი და მშვენიერი.
შენ ჩემი გულის მეგობარი ხარ
ნამდვილ მეგობრის პოვნა ძნელია
როცა ჩემს გვერდით სანდო მცველი მყავს,
თვით სიკვდილისაც არ მეშინია.
ნეტავ იმ დედას, ვინაც შენ გშობა,
ძუძუ გაწოვა და გამოგზარდა.
ანდა იმ მამას, ბნელ ქვეყანაზე
ხალხის მეგობრად გამოგაგზავნა.

მარიამი

ლეღვის ხე

სისხამ დილით, განთიადზე
არ ამოსულს ჯერაც მზისა
შორი გზიდან დაღალული
ის დაბრუნდა ქალაქს დიდსა.
მიდის ქრისტე ლეღვის ხესთან
ვერ პოულობს ნაყოფს ტკბილსა
ჩამოსწყველის მწარე ფოთლებს
და გაუხმობს ამ ხეს ძირსა.
ხომ შეეძლო ყოვლისშემძლეს
წყველის ნაცვლად დაელოცა?
მაგრამ სიბრძნემ ზეციურმა
გამაოცა, გამაოცა!
გვიან მიგხვედი, ასე მკაცრი
რატომ ჰქონდა სამართალი
მან იცოდა, ხე არ იყო
უხვი ნაყოფის მომტანი.
და ერთხელაც, მოვა ჩემთან
ნაყოფს მომთხოვს შესაფერსა
რას მივართმევ ჩემს მეუფეს?
ვერაფერსა, ვერაფერსა...
მოვაცდინე დაბლა მიწა
ვერა ვარგე მალლა ღმერთსა
ის ელოდა ჩემგან ნაშრომს
საუცხოოს, სასურველსა!
ვლგევარ ახლა ღვთის წინაშე
ვერ გავთვალე ღრო და ჟამი
შემოდგომაც შემოსულა,
მე კი შერცხვენილი დავრჩი
ჩემი უნაყოფობით
მელირსება გადარჩენა?
სამწუხაროდ, ვით ლეღვის ხეს
მომქუვა ალბათ წყველა.

მარიამი

იერემია და ბარუქი

გ. ტ.

ისრაელიანები თავყანს სცემდნენ ერთ ცოცხალ ღმერთს, რადგან მან გამოიყვანა ისინი ეგვიპტიდან, სადაც მონობაში ცხოვრობდნენ. სამწუხაროდ, გარკვეული დროის გასვლის შემდეგ, სულ უფრო ცოტა ადამიანი რჩებოდა უფლის ერთგული. სულ უფრო იშვიათად ისმოდა ღვთის სიტყვა საზოგადო ადგილებში და ტაძარშიც კი. მეტიც, ადამიანებმა, რომლებიც ერთიან ღმერთს სცემდნენ თავყანს, ძალიან ადვილად გაცვალეს ის წარმართულ კერპებზე. მათი ცოდვა იმდენად საძაგელი იყო, რომ ღმერთმა მიმართა თავის წინასწარმეტყველს — ღვთისმოსაე ადამიანს, სახელად იერემიას, რომელმაც ჯერ კიდევ ახალგაზრდობაში მიიღო განსაკუთრებული დავალება — ექადაგა ღვთის სიტყვა ისრაელიანებისათვის. მრავალი წლის მანძილზე იერემია მოუწოდებდა ხალხს გაეხსენებინათ მოსიყვარულე ღმერთი, ვინც მზად იყო ეპატიებინა ურჩობა, თუ ისინი მოინანიებდნენ თავის უგვან ქცევას. თუმცა ისინი არ უსმენდნენ წინასწარმეტყველს, პირიქით იცინოდნენ მის ნათქვამზე.

ერთხელაც ღმერთმა უბრძანა იერემიას: „ჩაწერე ყველა სიტყვა, რომლებიც მე ოდესმე მითქვამს შენთვის, გრაგნილზე. შეიძლება, ჩემმა ხალხმა მოინანიოს, როცა მოისმენენ ამ გრაგნილში ჩაწერილ ყველა უბედურებას, რომლებსაც ისინი დაიტყვენ თავს, თუ არ მოიქცევიან ჩემსკენ.“

მიიღო რა ღმერთის ბრძანება, იერემიამ მოუხმო თავის თანაშემწე ბარუქს. იერემია ამბობდა ღმერთის სიტყვებს, ბარუქი კი იწერდა ყოველივეს. ასე იქმნებოდა ფასეული გრაგნილი, რომელიც მალე უნდა წაკითხულიყო ხალხის წინაშე.

ბოლოს, როცა ტექსტი მზად იყო, იერემიამ დააჯალა ბარუქს წასულიყო ტაძარში, სადაც მარხვის გამო ბევრი ადამიანი იყო შეკრებილი. ბარუქი დადგა ტაძრის ზემო ეზოში, მოიკრიბა გამბედაობა და ხმამაღლა წაკითხა გრაგნილი. ტექსტის იმ ნაწილმა სადაც ლაპარაკი იყო ბაბილონის

მეფეზე, რომელიც გააპარტახებდა მათ მშობლიურ მიწას, განსაკუთრებით შეაშინა მსმენელები.

მათ შორის აღმოჩნდა ვიღაც მწერლის ვაჟიც. ის დაუყოვნებლივ გაემართა მეფის დიდებულებთან და ყველაფერი უამბო, რაც მოისმინა. შეშინებულმა დიდებულებმა გადახედეს ერთმანეთს და გადაწყვიტეს მაშინვე გაეფრთხილებინათ ბარუქი: „წადი და იერემიასთან ერთად დაიმალე, რომ არ შეგაპყრონ.“

ამ დროს მეფე იეჰოიაკიმი ზამთრის სასახლეში იყო და თბებოდა. კარისკაცებმა უამბეს ყველაფერი. მეფემ უბრძანა მსახურს მოეტანა გრაგნილი და ხმამაღლა წაეკითხა მისთვის. და ყოველთვის, როცა მსახური ტექსტის გარკვეულ ნაწილს წაიკითხავდა ხოლმე, მეფე დანით აჭრიდა ამ ნაწილს გრაგნილს და აგდებდა ცეცხლში.

მასთან მყოფი ზოგიერთი კარისკაცი ცდილობდა მის გაჩერებას, თუმცა ამაოდ. მალე მთელი გრაგნილი ცეცხლში შთანთქა. არც მეფემ და არც მისმა ქვეშევრდომებმა ყურად არ იღეს გრაგნილში ჩაწერილი მრისხანე უწყება. მეტიც, მეფემ მცველები გაგზავნა იერემიას და ბარუქის, შფოთის ამტყებების, შესაპყრობად.

მაგრამ მეფის მცველების ყველა მცდელობა ამაო აღმოჩნდა. იერემია და ბარუქი საიმედოდ იყვნენ დამალულები — უფალმა ისინი საიდუმლო ადგილას გადამალა.

გავიდა დრო. მეფის რისხვა ჩაცხრა და ღმერთმა უთხრა იერემიას: „დავითის ტახტზე აღარც ის დარჩება და არც მისი შთამომავლები. შენ კი სხვა გრაგნილი აიღე და კვლავ დაწერე ის სიტყვები, რომლებიც პირველ გრაგნილში ეწერა, რომელიც მეფემ დაწვა.“ ახალი გრაგნილი პირველზე დიდი გამოდგა. ვერც ცეცხლმა, ვერც მტრების რისხვამ ვერ გაანადგურა ღვთის სიტყვა. იმის შესახებ, თუ როგორ განვითარდა მოვლენები შემდგომ, შეგიძლიათ წაიკითხოთ წინასწარმეტყველ იერემიას წიგნში.

ნახატი ლ. გ.

როგორ ფიქრობთ?

1. როგორ გააფრთხილა ღმერთმა ხალხი სასჯელის შესახებ?
2. როგორი რეაგირება ჰქონდა ხალხს წინასწარმეტყველის გაფრთხილებაზე?
3. თავად თქვენ როგორი დამოკიდებულება გაქვთ ღვთის სიტყვის — ბიბლიის მიმართ?

ამბავს იერემიასა და ბარუქის შესახებ, თქვენ ამ წიგნის 36-ე თავში იპოვით.

ნახატი ე. მ.

2. უფალო, ჩვენო მბრძანებელო! რაოდენ დიდია შენი სახელი მთელს ქვეყანაზე! შენი დიდება იგალობება ცათა ზემოთ.

3. ჩვილთა და ბუბუქოვართა ბაგეები-დანაკვი შენ განამტკიცე ციხე-ბურჯი შენი მტრების წინააღმდეგ, რათა დაადუმო შენი მტერი და შეამბოხე.

4. როს ვუშხერ შენს ზეცას — შენს თითთა ქმნილებას, მოვარესა და ვარსკვლავებს, რომლებიც დააფუძნე

5. რა არის კაცი, რომ გახსოვს იგი? ან ძე ადამისა, რომ ზრუნავ მასზე?

6. დიდად არ დაგიმცირებია იგი ანგელოზებზე; დიდება და ღირსება დაადგი გვირგვინად.

7. გააბატონე შენი ხელის ქმნილებებზე; ყოველივე დაუმორჩილე მას —

8. ყველა პირუტყვი — წვრილფეხა და მსხვილფეხა, და ასევე ნადირი ველისა,

9. ფრინველი ცისა და თევზი ზღვისა, წყლის ბილიკებით რომ მოძრაობენ.

10. უფალო, ჩვენო მბრძანებელო, რაოდენ დიდია შენი სახელი მთელს ქვეყანაზე!

ესი თუ არა,
რომ ზოგიერთი ხეები, მაგალითად
სეჭვოია და ნაძვი, განეკუთვნებიან
სიცხეგამძლე ხეებს? ტყის
ხანძრების დროს ამ
ხეებს, რომლებიც
დაცულები არიან
სქელი ქერქით, მხოლოდ
ეს ქერქი შემოქცევებით
ხოლომე მერქანი კი
მთელი რჩება, არ
ზიანდება. ამიტომაც
ისინი ცოცხლები
რჩებიან.

დაშიფრული

◇ ↓ □ ↻ ✂ ◇ ⊙ ზ ♀ △ ✕ ◇

◇ ↓ ✕ ◇ ✂ ◇ ✂ ✕ △ ♀

△ ♀ ↓ ◇ △ * ♥ ◇ 13:5

გუხული

მ	ლ	ა	ე	რ	ბ
□	✕	◇	△	↓	♀
ჰ	ფ	ი	ო	პ	წ
ჭ	ც	ძ	წ	ღ	*
მ					
♡					

გაიგე, რა აღუთქვა ღმერთმა თავის მოიმედებს.

შეადგინა ვ. ს.

ჰიპოკრატე და სარკე

პ. უ.

- საიდან იცი ასე ბევრი რამ ყვაილის შესახებ, ექიმო? - იკითხა მგოგომ და ჩაფიქრებული, ნიკაპით დაეყრდნო ხელისგულებს.

- წიგნებიდან, მგოგო. აი შეხედე ამას. მასში სწერია ეპიდემიების შესახებ, როგორ იწყება ისინი, რა ნაწიბურებს სტოვებს კანზე, როგორი ზიანი შეუძლიათ მიაყენონ ჩვენს თვალებს და ცხოვრებას საერთოდ.

- სად არის ექიმი? - გაისმა შიშისაგან აცახცახებული ტალის ხმა.

ის შემოვარდა ოთახში და კართან გაჩერდა. - ჩქარა ექიმო! კალის ყელში ძვალი გაეჩხირა. იხრჩობა.

ბორცვიდან ბავშვების ჯგუფი ეშვებოდა, ყველაზე წინ ბარუტი მორბოდა, რომელსაც მოჰყავდა კალი. ექიმი სწრაფად შევიდა საოპერაციო ოთახში, მოამზადა მაშები და ქირურგიული სარკე. ბარუტმა კართან მიიბრინა.

- შემოდი, ბარუტი! კალი აქ დააწვინე. წყნარად იწევი კალი, რომ შევძლო შენი ყელის დათვალიერება. ფართოდ გახსენი პირი და მოადუნე სახის კუნთები. ცოტათი შემოატრიალე თავი. აი ასე. ახლა სარკეში მე ვხედავ ძვალს. დაუდი, მომაწოდე მამა. კალი, შეეცადე არ გადაყლაპო ნერწყვი. ნუ გეშინია, არ გეტკინება.

ბიჭმა თვალებით ანიშნა, რომ ყველაფერი ესმოდა. თვალის დახამხამებაც ვერ მოასწრო, რომ ექიმმა ამოუღო ძვალი. კალიმ შეხედა ქირურგიულ სარკეს - ის უჩვეულო იყო, პატარა, კოვზის ფორმის. მან სახესთან მიიტანა ეს სარკე და დაინახა თავისი ცხვირის ბოლო. სარკეში არეკლილი მისი კანი, ჰიპოპოტამის კანს აგონებდა.

- ეი, სარკე ხომ ტყუის, დაუდი! ის ხომ ყველაფერს ადიდებს!

- ჰო, მართალია, მაგრამ როგორც თავად დარწმუნდი სარკე ძალიან სასარგებლოა იმ შემთხვევაში, თუ საჭიროა რაიმეს დანახვა ყელში. გინდა ერთ ისტორიას გაამბობთ? ეს ამბავი ზუსტად იმის შესახებ არის, თუ რატომ აჩვენებს ჩვეულებრივი სარკე სწორედ იმას, რასაც ხედავს.

- ყოველთვის? - იკითხა კალიმ.

- და სწორედ იმას? - თავის მხრივ დაამატა ტალიმ. დაუდიმ თავი დაიქნია.

- კარგი, გვიამბე ეს ისტორია დაუდი! ექიმის თანაშემწემ გაიდიმა:

- ახლა უნდა ვიმუშავო. თუმცა მზის ჩასვლის შემდეგ გვექნება დრო ისტორიის საამბობლად.

როცა მოსალამოვდა, ტალიმ და კალიმ მოიყვანეს გულუ ურიკით და დასვეს ტაბურეტზე.

- ჰიპოპოტამის ფეხი უფრო დიდი, ვიდრე ეს ტაბურეტი? - იკითხა გულუმ.

- ალბათ ორ-სამჯერ უფრო დიდი, ვიდრე ეს ტაბურეტი! - უპასუხა დაუდიმ. - ახლა კი მისმინეთ.

ნახატი კ. პ.

ერთხელ ანტილოპა დიკ-დიკმა და მაიმუნმა ტოტომ შენიშნეს ჰიპოპოტამი, რომელიც წყალს მიშტერებოდა. თუმცა ყოველფე, რასაც ის იქ ხედავდა, იყო მხოლოდ მღვრიე წყალი და ჭაობის ტალახი.

„ყოველთვის ასეა! - დანანებით თქვა ბუხუმ - არადა მე მხოლოდ ჩემი ანარეკლის დანახვა მინდა.“ მაიმუნ ტოტოს პრობლემა ჰქონდა: მას არ შეეძლო ქოქოსის კაკლის გატეხა.

ამიტომაც მივიდა ბუხუსთან, რომ ის დახმარებოდა. „იმედი მაქვს ისე არ გამოვიყურები, როგორც დეიდა ზოზო, და მით უმეტეს, როგორც ჩემი ბიძაშვილი ბობო. იმედი მაქვს, ...ჰმ...დამავიწყდა, ამას რა ქვია,“ - ბურტყუნებდა ბუხუ.

ჰიპოპოტამმა დაამთქნარა. ანტილოპა დიკ-დიკი შეკრთა, დაინახა რა მისი უშველებელი, სარდაფის მსგავსი ხახა. ნესტოებიც ძალიან უშნო ჰქონდა, განსაკუთრებით მასზე ამოსული ბეწვები.

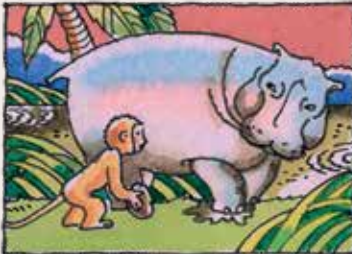
უცბე ტოტოს იდეა მოუვიდა თავში. მან ნიშანი მისცა ანტილოპას და ორივენი მივიდნენ ტბორთან. ტოტომ თავზიანად მიმართა ჰიპოპოტამს: „ბუხუ, შენ არაჩვეულებრივი კბილები გაქვს!“

ბუხუმ თვალები დაახამხამა და მაიმუნს შეხედა: „ჰმ, მართალია, ისინი ძალიან მეხმარება...ჰმ.“ ამავე დროს ლამაზებიც არის, - დაამატა სწრაფად ტოტომ.

- თუ გაჩვენებ, როგორი ლამაზი ხარ, გაკენეტ ჩემთვის ქოქოსის კაკალს?“ ჰიპოპოტამი მაშინვე გამოვიდა ტბორიდან. „ჰმ... ლამაზები, მართლაც!“

ეს სწორედ ის სიტყვებია, რომლებსაც ვერ ვიხსენებდი, - გამხიარულდა ბუხუ. - იცი რა ტოტო, ვფიქრობ, ძალიან მნიშვნელოვანია იმისი ცოდნა ლამაზი ხარ თუ არა. ამაზეა დამოკიდებული განწყობა.“

ტოტომ თავი დაუქნია: „ჰო! შენ ფეხებიც ძალიან ლამაზი გაქვს, ძლიერიც. აბა, გაკენეტ კაკალს?“ ტოტო მოუთმენლად ცქუკავდა ადგილზე.

ბუხუმ დახედა თავის ტალახიან ფეხებს. „თეზივით ვცურავ წყალში!“ - თქვა ამაყად, შემდეგ ჯერ ერთ ფეხს დააკვირდა ყურადღებით, მერე მეორეს.

და დაამატა: „რაც მე მომწონს ეს ის არის, რომ შემიძლია დავინახო როგორი ფეხები მაქვს. ძალიან კარგი იქნებოდა, თუ... ჰმ...ტოტო, შენ მართლაც გინდა მაჩვენო, როგორ გამოვიყურები?“

შეძლებ დავინახო ჩემი თვალები და ყურები?“ - რა თქმა უნდა! - მიუგო ტოტომ, რომელიც მოუთმენლობისაგან აქეთ-იქით ხტოდა. - აბა, როდის გაკენეტ ამ კაკალს ჩემთვის?,, - „ქოქოსის კაკალს? აჰ, ამას. . .“

გინდა, რომ ეს გავკენილო? ძალიან ადვილია. ჩამიდე ხანაში.“ ტოტომ გააკეთა, რაც ბუხუმ უთხრა და გვერდზე გადახტა, ისე, ყოველი შემთხვევისთვის. ბუხუმ დაკეტა ხანა.

„არა, არა, ბუხუ, გახსენი პირი! - დაიფიქრა ტოტომ. - გახსენი რა!“ ჰიპოპოტამმა პირი აამოძრავა: „რას მეუბნები ტოტო? პირი უნდა გავხსნა?“ - „ჰო, გახსენი რა! და ნუ გადაყლაპავ ჩემს კაკალს!“ ბუხუმ

გახსნა პირი: „შენ რა არ გინდოდა, რომ ის გადამეყლაპა?“ ტოტომ სწრაფად მოკრიფა ყველაფერი, რაც დარჩა ქოქოსის კაკლიდან და გვერდზე გადაა. „აბა, მაჩვენებ, როგორ გამოვიყურები?“ - არ წყნარდებოდა ბუხუ.

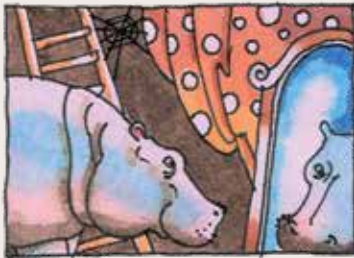
იქით წადი, - თქვა ტოტომ და პალმის ფოთლებისაგან აშენებული ძველი ქოხი დაანახა, - ყურადღებით დაათვალიერე იქაურობა.“ - „საწყალი ბუხუ! ის ხომ ძალიან შეშინდება ჩაიბურტყუნა

დიკ-დიკმა. შემდეგ მიმართა ჰიპოპოტამს: „ბუხუ, არ წახვიდე!“ მაგრამ ბუხუ არ უსმენდა მას. ძალიან იყო აღელვებული. დიკ-დიკს გადახტომა მუწია, რომ არ მოყოლილიყო მის ქვეშ.

„ბოლოს და ბოლოს დავინახე, როგორი ვარ! - უხაროდა ჰიპოპოტამს. - დედა ზოზოს და ჩემს ბიძაშვილ ბობოს ალბათ შეაშინებდა საკუთარი გამოსახულება!“

ის შევიდა სახლში. პირველ ოთახში არაფერი იყო საინტერესო, გავიდა მეორე ოთახში, სადაც თავისდა გასაკვირად სხვა ჰიპოპოტამი დაინახა.

როგორ! ასეთი უშნოა ეს ჰიპოპოტამი!“ - გაიფიქრა ბუხუმ და გვერდზე გაიწია. უცნობი უცბად გაქრა. „უცნაურია, - ჩაიბურტყუნა ბუხუმ, - მე ხომ დავინახე, რომ აქ სხვაც იყო.“

შეტრიალდა კარისაკენ და დაივიწყა „ტოტო, შემთხვევით სხვა ჰიპოპოტამიც ხომ არ გინახია აქ?“ მაიმუნი მალალ პალმაზე აძვრა, მოკვნიტა ქოქოსის კაკალი და თვალი გადაავლო იქაურობას.

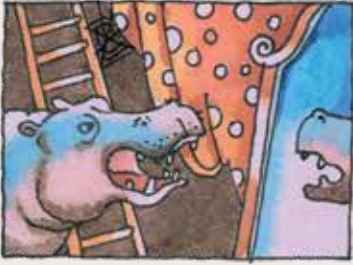
„ჩვენს გარდა, აქ არავინ არის, ბუხუ,“ - დაივიწყა პასუხად. „არავინ? დარწმუნებული ხარ? შენ, დიკ-დიკ, არავინ გინახავს?“ ანტილოპამ უარის ნიშნად თავი გააქნია.

„უცნაურია, - ჩაიბურტყუნა ბუხუმ, - ძალიან უცნაური...“ ის შემობრუნდა და კვლავ შევიდა სახლში. და იქ ისევ დახვდა ის უცნობი. ბუხუ დააკვირდა მას. მისი ფეხები ჰკავდა ბუხუს ფეხებს.

არასასიამოვნო აზრმა გაუელვა თავში. მან დაინახა ჰიპოპოტამის ორი შემფოთებული თვალი, მას რომ შემოსცქეროდა. თვალებს ქვემოთ კი ნესტოები, რომლებზეც ნამდვილად ვერ იტყოდი, რომ ლამაზი იყო.

ბუხუმ ხახა დაალო. უცნობმაც დაალო ხახა, და ბუხუმ დაინახა ბევრი დიდი კბილი. ბუხუმ სწრაფად დახურა პირი. უცნობმაც გაიმეორა მისი მოძრაობა.

ბუხუს ბუნდოვანი წინათგრძნობა მართლდებოდა. მან იგრძნო, როგორ ჩამოუგორდა ლოყებზე ცრემლები. უცნობსაც, რომელიც ბუხუს შემოსცქეროდა, ჩამოუგორდა ლოყებზე ცრემლები. დიკ-დიკმა,

რომელიც ბუხუს უკან იდგა, ნახად თქვა: „ბუხუ, იფიქრე იმის შესახებ, როგორი კარგი მოცურავე ხარ!“ ბუხუს არ ესმოდა მისი ხმა. არ შეეძლო იმისი დაჯერება, რაც ნახა. „არა, არ მჯერა!“

ვერ დავიჯერებ!“ ასწია ფეხი და დაარტყა სარკეს. ამასთან გამყინავი ხმაც გამოსცა, შემდეგ ცხვირი შეჭმუნხა. როცა ყველაფერი დაწყნარდა, კვლავ გაიხედა წინ, მაგრამ უცნობი აღარ ჩანდა.

„ასე ჯობია,- მშვიდად ამოისუნთქა ბუხუმ. - ბოლოს და ბოლოს ის სადღაც წავიდა.“ გააქნია თავი და მდინარისაკენ გასწვია. „ჩემი გამოსახულება?! რა სისულელეა!“ წყალი გრილი და წყნარი

იყო, ღუმფარის ფესვები კი, ნაზი და გემრიელი. ბუხუ წყალში ჩაიძირა, მხოლოდ ნესტოებიღა უჩანდა. ის მხოლოდ ერთ რამეზე ფიქრობდა: „არა, არ მიყვარს მე სარკე.“

ნახატი ი. პ.

დაუდი დადუმდა და შეხედა ბავშვებს, რომლებიც თავის მხრივ ინტერესით შესცქეროდნენ მას. იუდიტმა თავი გააქნია და თქვა:

- ბუხუ სულაც არ ყოფილა ჭკვიანი!
- მგოგო ფეხით მიწაზე რაღაცეებს ხატავდა:
- სარკეს ხომ არ მოუტყუებია.

- სწორია, - დაეთანხმა დაუდი. - ბუხუმ ყველაფერი არასწორად გაიგო. ჩვეულებრივი სარკე ყველაფერს ისე აჩვენებს, როგორც არის და არა ისე, როგორც ჩვენი სურვილი იქნებოდა. ღმერთმაც ჩვენ დიდი „სარკე“ ბიბლია მოგვცა. ამ წიგნის დახმარებით ჩვენ ყველაფერი ისე შეგვიძლია დავინახოთ, როგორც ხედავს ღმერთი, როცა გვიყურებს. მას ვერაფერს დაუშვია. და ვერც ვერაფერს გაუალამაზებთ. ბიბლიაში ვკითხულობთ, რომ ღმერთს შეუძლია დაგვეხმაროს ჩვენ ცხოვრების შეცვლაში. სწორედ ამ წიგნში ვპოულობთ პასუხებს ჩვენს კითხვებზე. მასში შეგვიძლია ვიპოვოთ ის გზა, რომელიც ღმერთმა მოაშხადა თითოეული ჩვენგანისათვის, და გავიგოთ იმის შესახებ, როგორ უნდა მას, რომ ადამიანები იქცეოდნენ. საჭიროა ჩვენ სწორად გამოვიყენოთ ეს „სარკე“ და ისე არ მოვიქცეთ, როგორც მოიქცა ბუხუ.

- დაუდი წამით შეჩერდა და შემდეგ იკითხა:
- როგორ ფიქრობთ, ამასთან ერთად რა არის ძალიან მნიშვნელოვანი?
  - იქნებ ის, რომ ჩვენ ხშირად ვიკითხოთ ღმერთის წიგნი? - თქვა მგოგომ.
  - მართალი ხარ, - დაეთანხმა დაუდი. - ყველაზე უკეთესია ისევე ხშირად ვიყუროთ ღმერთის სარკეში, როგორც ჩვეულებრივში.

სასარგებლო რჩევა

ყოველდღიურად იკითხოთ ღვთის სიტყვა და მოიქცით ისე, როგორც ის გვასწავლის.

ჰელენ კელტერსი

1877–1969

დაარსა საბავშვო კლუბი, რომელსაც დაარქვა „ჯიბის სახარების ლიგა.“ თანდათან ამ ლიგას მოზრდილებიც შეუერთდნენ.

ჰელენი ყველაზე უმცროსი იყო კედბერების ოჯახში. მას სამი ძმა და ორი და ჰყავდა. ოჯახი ცხოვრობდა მოსლი ჰოლის ძველებურ დარბაზში, ინგლისში. დარბაზს გარს ერტყმოდა დიდი და ლამაზი პარკი. ოჯახი კარგად ცხოვრობდა. მათ ეკუთვნოდათ მსოფლიოში სახელგანთქმული შოკოლადების ფაბრიკა, სადაც უგემრიელეს შოკოლად „კედბერის“ აწარმოებდნენ. ყველაზე მთავარი ის იყო, რომ მშობლები მორწმუნეები იყვნენ და უყვარდათ იესო ქრისტე. ისინი ბავშვებს ბიბლიურ ამბებს უყვებოდნენ.

მოსლი ჰოლის დარბაზი. 1883 წ.

ჰელენის მშობლები ხშირად იწვევდნენ სტუმრებს ბავშვებთან ერთად და ისინიც სიამოვნებით თანხმდებოდნენ მიწვევას. ცხადია ამას პარკში მხიარული გართობა მოჰყვებოდა ხოლმე. ხანდახან ყველანი ერთად მიდიოდნენ სალაშქროდ ახლოს მდებარე ტყეში. ლაშქრობის დროს სადილად ყოველთვის ჰქონდათ შემწვარი ძეხვები.

სადილის შემდეგ, ყველანი დანაყრებულები და კმაყოფილები მოიკალათებდნენ ზოლმე მოლზე, მამა კედბერი ბიბლიიდან ყვებოდა რომელიმე ისტორიას. პატარა ჰელენი მას განსაკუთრებული ყურადღებით უსმენდა. ის ცოცხლად წარმოიდგენდა იმ მოვლენების მონაწილეებს, რომელთა შესახებაც ყვებოდა მამა.

როდესაც მოიზარდა, ჰელენმა დაიწყო ფიქრი იმის შესახებ, სამართლიანი იყო თუ არა ის, რომ თავად კარგად ცხოვრობდნენ, სხვა ადამიანები კი იტანჯებოდნენ ცხოვრებისგან. მოსლი ჰოლის შორიახლოს მდებარეობდა ქალაქი ბირმინჰემი. ამ ქალაქში ათასობით ადამიანი საშინელ პირობებში ცხოვრობდა სიღატაკის გამო. ბევრი სვამდა, რაშიც უკანასკნელ გროშებს ხარჯავდა და იმედოვნებდა, რომ დაივიწყებდა თავის გასაჭირს.

ჰელენის მამა ხელაუდა ამ გასაჭირს და ძალიან სურდა გაჭირვებულების დახმარება. და მან ეს მოახერხა: ააშენა თავშესაფარი ღარიბებისთვის და მას სამისიონერო სახლი უწოდა. ის ეხმარებოდა ღარიბებს ეპოვათ კარგი სამუშაო და საცხოვრებელი, მაგრამ მთავარი ის იყო, რომ უყვებოდა მათ იესოს შესახებ.

სამისიონერო სახლში ხშირად მოდიოდნენ მახარებლები მთელი ოლქიდან. ჰელენი, რომელიც ამ დროს უკვე ცამეტი წლის იყო, ყოველთვის ესწრებოდა შეკრებებს და ყურადღებით უსმენდა ქადაგებებს. ხანდახან გუნდთან ერთადაც გალობდა. ჰელენს ყოველთვის აოცებდა ის, როგორი გახარებულები და ბედნიერები გამოიყურებოდნენ მგალობლები. მან იცოდა, რომ ზოგი მათგანი ადრე არაწესიერ ცხოვრებას ეწეოდა: ქურდობდა,

შოკოლადი „კედბერი“

სვამდა, ძალადობდა ოჯახზე. თუმცა მას შემდეგ, რაც ისინი დასახლდნენ სამისიონერო თავშესაფარში, მათი ცხოვრება ძირფესვიანად შეიცვალა. ისინი გაეცნენ იესოს, შეიყვარეს ის და გაიგეს, რომ უნდა შეეცვალოთ ცხოვრება.

ჰელენი ფიქრობდა: როგორ არის შესაძლებელი, რომ ადამიანი ასე შეიცვალოს? მან უფრო მეტი ყურადღებით დაიწყო სამისიონერო თავშესაფარში მოსული მქადაგებლების მოსმენა, რომლებიც ყვებოდნენ იესოზე. მას ძალიან უნდოდა გაეგო, ვინ იყო ის და როგორ დამოკიდებულა ჰქონდა მას ადამიანთან. თუმცა ის ბავშვობიდანვე ისმენდა ისტორიებს იესოს შესახებ, მაგრამ არ იცოდა, რას ნიშნავს იესოსთან ერთად ცხოვრება. მას სურდა ისეთივე სიხარულით სავსე ყოფილიყო, როგორც მგალობლები გუნდში. ცხადია, ის კარგად ცხოვრობდა. უკეთესად, ვიდრე დანარჩენი ადამიანების უმრავლესობა. და მაინც გრძნობდა, რომ რაღაც არ კმაროდა, რაღაც, რაც ჰქონდათ ამ ღარიბ ადამიანებს.

ერთ მშვენიერ საღამოს მისიონერულ სახლში კვლავ მოვიდა სტუმარი-მქადაგებელი. ჰელენი, როგორც ყოველთვის სულგანაბული უსმენდა მას. სტუმრის სიტყვები გულში ჩასწვდა. ის უეცრად მიხვდა ვინ არის იესო და როგორი გმირობა ჩაიდინა მან: მოკვდა იმისათვის, რომ ყველა, მათ შორის თავად ჰელენიც, გათავისუფლებულიყო ცოდვისაგან და ეცხოვრა მასთან ერთად! მას შემდეგ, რაც დასრულდა ბოლო საგლობელი, მქადაგებელმა თქვა: „ყველას, ვისაც სურს მიიღოს იესო ქრისტე თავის პირად მხსნელად, ვთხოვ, მოვიდეს აქ და ჩვენ მასთან ერთად ვილოცებთ.“

ჰელენი შეშინდა. იესოს მიღება უფლად? ჰო, ეს მას ძალიან უნდოდა! მაგრამ წინ გასვლა, ყველას დასანახად...? შეეყოყმანდა, მაგრამ გული გაიმბარა და გავიდა სხვებთან ერთად. წინ იდგა მამამისი, რომელიც მზად იყო სხვებთან ერთად ელოცა.

დასახლებულა ზონვილი, რომელიც ააშენა ჰელენის მამამ შოკოლადის ფაბრიკის მუშენისთვის

როცა ასული დაინახა, თავისთან მიიყვანა. ორივენი მუხლებზე დადგნენ და ილოცეს. ჰელენმა სთხოვა იესოს შესულიყო მის გულში.

იმ საღამოს შინ დაბრუნებისას, მან იგრძნო, რომ რაღაც შეიცვალა, გული სიხარულით ჰქონდა სავსე.

მეორე დღით, სასკოლო ჩანთის გამზადებისას, მან შიგნით დიდი ბიბლიაც ჩადო. ძალიან უნდოდა მთელი კლასისათვის მოეყოლა ის, რაც თავად განიცადა, თუმცა არ იცოდა, როგორ გაეკეთებინა ეს.

დასვენებაზე ჰელენმა ამოიღო ბიბლია და მეგობარ გოგონას მიმართა: მოიცადე ერთ წამს! მინდა რაღაც წაგიკითხო. “ გახსნა ბიბლია, და წაუკითხა ერთი მუხლი. უამბო მას იესოზე და იმაზე, რაც თავად განიცადა გასულ საღამოს. „არ გინდა, რომ შენც სთხოვო იესოს შემოვიდეს შენს ცხოვრებაში?“ — ჰკითხა ჰელენმა თანაკლასელს.

ნახატი ვ. ბ.

გოგონა გაცემული იყო. თუმცა ამან აიძულა ის დაფიქრებულიყო და გარკვეული დროის შემდეგ მანაც ირწმუნა იესო. ახლა კლასში ორ გოგონას სწამდა და უყვარდა ქრისტიანობა. რაც ორივემ კიდევ ერთ გოგონას უამბო უფლის შესახებ, მანაც თქვა: „ჰო, მინდა რომ იესოს ვეკუთვნოდე.“

იმ დღიდან სამივე გოგონა გულმოდგინედ ავრცელებდნენ ქრისტიანულ ბუკლეტებს სკოლის ეზოში. რომლებშიც ეწერა იმის შესახებ, რაც იესომ გააკეთა ადამიანებისათვის და როგორ შეიძლებოდა მისი მიღება გულში. ზოგი მოსწავლეები დასცინოდნენ ჰელენსა და მის მეგობრებს, თუმცა იყვნენ ისეთებიც, რომელთა დამოკიდებულებაც განსხვავებული იყო. ქრისტიანული ბუკლეტების წაკითხვის შემდეგ მათ კითხვები უჩნდებოდათ და მოდიოდნენ გოგონებთან პასუხების მისაღებად და იმისათვის, რომ უფრო მეტი გაეგოთ იესოს შესახებ. ამგვარად სამივე გოგონები მისიონერები გახდნენ თავიანთ სკოლაში.

დროის კვალობაზე მრავალმა გოგონამ მიიღო იესო თავის გულში და ყმაწვილქალი მისიონერების ჯგუფი იზრდებოდა. ისინი თავიანთი სქელტანიანი, მძიმე ბიბლიებით საბავშვო მოედნებზეც კი მიდიოდნენ და ხმამაღლა უკითხავდნენ ბიბლიას იქ მოთამაშე ბავშვებს.

მამის გულს სიხარულით ავსებდა თავისი გოგონას სამისიონერო გულმოდგინება. მაგრამ, როცა ხედავდა რა ძნელი იყო სქელტანიანი, მძიმე ბიბლიის ტარება, დაიწყო ფიქრი იმაზე, თუ როგორ დახმარებოდა მას. პატარა ფორმატის ბიბლია საგარაუდოდ მოაგვარებდა ამ პრობლემას! მამამ გადაწყვიტა დაებეჭდა ახალი აღთქმა, რომლის ტარებაც თავისთან ყოველთვის იქნებოდა შესაძლებელი და მართლაც, მალევე გოგონებს ხელში ეკავათ პატარა ფორმატის, ე.წ. „ჯიბის სახარებები.“

ამ პატარა ზომის ახალი აღთქმების მიღების შემდეგ გოგონებმა გადაწყვიტეს კლუბის დაარსება, რომლის წევრიც შეიძლებოდა გამხდარიყო ყველა გოგონა, რომელიც ვალდებულებას აიღებდა ეცხოვრა გარკვეული პრინციპების მიხედვით. იყო სამი ძირითადი პრინციპი:

ყოველდღიურად ღვთის სიტყვის კითხვა და მისი მიხედვით ცხოვრება.

ღვთის სიტყვის ყოველთვის თანქონა.

ღვთის სიტყვის აღიარება და მისი გავიარება სხვა ადამიანებისათვის.

გოგონებმა თავიანთ კლუბს უწოდეს „ჯიბის სახარების ლიგა.“ თანდათანობით მათ მოზრდილებიც უერთდებოდნენ. ეს ლიგა იზრდებოდა, მისი საქმიანობა გასცილდა ინგლისის ფარგლებს, და სხვა ქვეყნებშიც შეიჭყვეს მის შესახებ.

რაღა დაემართა ჰელენს? ერთ-ერთ საევანგელიზაციო შეხვედრაზე ის გაეცნო ამერიკელ მქადაგებელს ჩარლზ ალექსანდერს. მათ ერთმანეთი შეუყვარდათ და მალევე იქორწინეს. ყველაზე მთავარი მათთვის იყო სახარების გავიარება სხვა ადამიანებისათვის. ისინი

წოლ-ქმარი
კედზერები.
1919 წ.

მოგზაურობდნენ მთელს მსოფლიოში, და ადამიანებს, ყველას ყველგან ურიგებდნენ ჯიბის სახარებებს.

ახლა „ჯიბის სახარებების ლიგა“ კვლავაც ეწევა თავის მსახურებას მთელს მსოფლიოში.

ღმერთს სურს, რომ რაღ შეიძლება მეტმა ადამიანმა მოისმინოს მისი სახარება. თითოეულ ადამიანს შეუძლია იესოსადმი თავისი რწმენა გაუზიაროს მეორეს იქ, სადაც ის იმყოფება: იქნება ეს სკოლაში, საცხოვრებელ სახლებთან მდებარე ეზოებში, თუ საზავშვო მოედნებზე.

სიზოკიოხის შისახე

რა ვიცით ჩვენ იესო ქრისტეზე? როგორი იყო ის? იესო იყო კეთილი, ურთიერთობდა ყველასთან, ვისაც სურდა მასთან ერთობა: ღარიბებთან, ბავშვებთან, მოხუცებთან, უბრალო ადამიანებთან, ცოდვილებთან. ის იყო წმიდა. არაუის შეეძლო მისი დადანაშაულება ცოდვაში. იესომ ერთხელაც მის ირგვლივ შეკრებილებს უთხრა: „რომელ თქვენგანს შეუძლია მამხილოს ცოდვაში?“ ის იყო ძალიან ბრძენი. რამდენჯერ ცდილობდნენ მისი არაკეთილისმოსურნენი მის სიტყვაში დაჭერას, მაგრამ იესომ ყოველთვის იცოდა, როგორი პასუხი გაეცა მათთვის. ის იყო ყოვლისშემძლე. ჩვენ გვახსოვს, ერთი სიტყვის წარმოთქმით, როგორ დააცხრო ზღვაზე ამოვარდნილი ქარიშხალი. ის იყო სიყვარულით სავსე. კეთროვნებს წმელდა კეთრისგან, ბრძებს თვალებს უხელდა, მკვდრებსაც კი აბრუნებდა სიცოცხლეში. ის იყო ძალიან მოწყალე. ჯვარცმის დროსაც კი, ის თავის ზეციერ მამას სთხოვდა: „მამო, მიუტევე მათ, რადგან არ იციან რას აკეთებენ.“

დედამიწაზე იესოზე კეთილი ადამიანი არაუინ იყო. მაშ რატომ ექცეოდნენ მას ცუდად ადამიანები? რატომ მოკლეს ის? იესო ამბობს: „მე რომ ამქვეყნიერებისაგან ვყოფილიყავი, ისინი შემეყვარებდნენ მე. მაგრამ რადგან არ ვარ ამ ქვეყნიერებისაგან, მათ შემიძულეს.“ თავის მოწაფეებს კი ეუბნებოდა: „მე მდევნიდნენ, თქვენც გაგდევნიან. მე მომიძულეს, თქვენც მოგიძულებენ.“ და მართლაც, ყველა მოციქული დაიბნაჯა სახარების ქადაგების გამო. ყველა, იოანეს გარდა, დასაჯეს იესოს რწმენის გამო. მაგრამ მათ ეს ტანჯვა სიხარულით მიიღეს: სიმტკიცით და იესოს მიმართ სიყვარულით მათ სძლიეს შიშს. მოციქულებმა იცოდნენ, რომ იესო ყოველთვის მათთან იყო, როგორც ალუთქვა კიდევ.

ყველა დროში, ჩვენი ერის პირველი საუკუნიდან დაწყებული, იესო ქრისტეს მორწმუნეებს დევნიდნენ: მათ, არენაზე შეკრებილი ხალხის გასართობად, აიძულებდნენ შიშველი ხელებით შემოდნენ ლომებს, წყვდნენ კოცონებზე ანდა ახრჩობდნენ მდინარეებში. იმათი სახელები, რომლებიც არ აპყვენ ცდუნებას და არ დანებდნენ, იცის ისტორიამ და ჩვენ ისინი ახლაც გვახსოვს. ხოლო უფალმა თითოეული მათგანის სახელიც იცის!

რატომ დევნიდნენ მათ? — იკითხავთ თქვენ. იმიტომ რომ იესო ქრისტეს მორწმუნეები არ არიან ამქვეყნიერებისა. ჩვენც ასეთები ვართ. რას ნიშნავს „არ არიან ამქვეყნიერებისა?“ ეს იმას ნიშნავს, რომ ჩვენ არ ვცხოვრობთ ამ ქვეყნიერების წესების მიხედვით: არ ვიტყუებით, არ ვჭურდობთ, არ ვჩხუბობთ, არ ვიყენებთ ნარკოტიკებს, არ ვსვამთ არაყს. ვცდილობთ ვიცხოვროთ ისე, როგორც ცხოვრობდა იესო. ამიტომაც არ ვუყვარვართ ამ ქვეყნიერებას. ჩვენ მათ ეკალივით ვესობით თვალში, როგორ ამბობენ ხალხში. ხელს ვუშლით. როგორც იესო, ჩვენი უფალი, უშლიდა ხელს. ის აფრთხილებდა თავის მოწაფეებს: „მე მდევნიდნენ, თქვენც გაგდევნიან. მაგრამ გაიხარეთ, თუ თქვენ ჩემს გამო დაგიწყებენ დევნას! რადგან საუკუნო სიხარულს, ნეტარებასა და ღმერთთან ერთობას მიიღებთ ჯილდოდ!“

ასე რომ, ნუ წარვიკვეთთ სასოს! ჩვენ ვიცით, რომ იესო ჩვენთან არის! თუ დაგვცინიან, თუ შეურაცხვეყოფენ, თუ გავიწორებენ ანდა გვდევნიან: ასე ექცეოდნენ იესო ქრისტესაც. იესოსთან ერთად კი ჩვენ არ გვეშინია, მასთან ერთად ჩვენ ყველაფრის გადატანა შეგვიძლია.

ს. ს.

21. უღმერთოები

ჩვენ ქუჩაში მივდიოდით. მოულოდნელად თორმეტიოდე წლის მოზარდმა ქუჩის მოპირდაპირე მხარეს, ხელი სტაცა ან ფეხში ან კუდში მშვიდად მწოლიარე კატას და მთელი ძალ-ღონით აისროლა მაღლა. ხმამაღალი კნავილით, თუმცა საოცრად მარჯვედ კატა ოთხივე ფეხით დაეშვა სახლის სახურავზე და ავად დაუდრინა ბიჭს. ბებომ, რომელიც ბიჭს უკან მოსდევდა ამოვივინა და დაუყვირა: „რატომ აკეთებ ამას, შე უღმერთო!“ მოზარდმა პასუხად მხოლოდ გადაიხარხარა და კუთხეში შეუხვია.

„რატომ უწოდა მან ბიჭს უღმერთო? - გავიფიქრე მე. - ალბათ იმიტომ, რომ ბიჭმა ბოროტად იძალადა ცხოველზე და შესაძლოა არც ადამიანი დაინდოს.“ და მართლაც, როგორც ამბობდა რუსი მწერალი ფ. დოსტოვესკი, „თუ არ არის ღმერთი, ყველაფერი ნებადართულია.“ შეიძლება, სწორედ იმიტომ, რომ „ყველაფერი ყოფილიყო ნებადართული,“ ადამიანებმა დაიწყეს ღმერთის უარყოფა: არ გვინდა, რომ ის არსებობდეს და გვაკავებდეს! საგარაუდოდ, სწორედ ეს გახდა ათეიზმის, ანუ ღმერთის უარყოფის, გამოჩენის მთავარი მიზეზი.

ნიტელარმიელები ძარხვავვენ მონასტერს.

უღმერთოები, რომლებსაც არ ემინოდათ ღვთიური შურისძიებისა, ყოველთვის იყვნენ, მაგრამ ეს მოვლენა საყოველთაო XVIII საუკუნის ფრანგულმა რევოლუციამ განადა. თუმცა, ყველაზე დიდი გაქანება ათეიზმმა რუსეთში ჰპოვა, და ეს 1917 წელს დაიწყო. ამ დროს წარმოიქმნა „პროლეტარული“ სახელმწიფო, რომლის იდეოლოგიაც მატერიალიზმი და უღმერთოება გახდა.

თავისი არსებობის პირველივე დღეებიდან საბჭოთა მთავრობა უსასტიკესად ებრძოდა რელიგიას. მღვდლებს, მქადაგებლებსა და აქტიურ მორწმუნეებს კონტრრევოლუციონერებად აცხადებდნენ, ასამართლებდნენ და ხვრეტდნენ მხოლოდ იმიტომ, რომ მათ სწამდათ ქრისტე.

1923 წლის იანვარში მოსკოვის გარნიზონის კლუბში, სახალხო კომისრების ლ. ტროცკისა და ა. ლუნაჩარსკის თანდასწრებით, შედგა კრება, რომელზეც ინსცენირებულ იქნა პოლიტიკური ტრიბუნალის სხდომა - ღმერთისთვის განაჩენის გამოსატანად.

რევოლუციური ფლესასნაული, დანესეგული ქრისტიანობის სანინააღმებუო.

საფრანგეთი. 1794 წ.

ემელიან იაროსლაველი
ანტირელიგიურ მიტინგზე

1922 წლიდან დაიწყო გამოსვლა გაზეთმა „უღმერთომ“, შემდეგ კი ჩამოყალიბდა მებრძოლ უღმერთოთა კავშირი, რომელიც ჩაფიქრებული იყო, როგორც ანტი-რელიგიური ხულიგნების საზოგადო ორგანიზაცია. მისი ხელმძღვანელი გახდა ლენინის აღზრდილი ემელიან იაროსლავსკი, რომელსაც ისტორიკოსებმა მარჯვედ შეარქვეს ეშმაკის კომისარი. იაროსლავსკი აქტიურად განაგრძობდა ლენინის პოლიტიკას, რომელიც რელიგიასთან ბრძოლას „სახელმწიფოს საქმედ“ თვლიდა. მისი თაოსნობით უღმერთოები მარცვაგდნენ მონასტრებს, წვავდნენ ხატებს, აწყობდნენ ანტირელიგიურ პარადებს — ეგრეთ წოდებულ კომკავშირულ „პასეჟებს“ და „შობის დღესასწაულებს.“

ამ დროიდან ხელისუფლებამ დაიწყო საეკლესიო ნაგებობების, ტაძრების, სამლოცველო სახლების ნგრევა, მორწმუნეთა ქონების წართმევა და შეკრებების აკრძალვა.

1929 წ. საბჭოთა კავშირში შემოდებულ იქნა ექვსდღიანი კვირა ნაცვლად შვიდდღიანისა. ანუ იყო ხუთი სამუშაო დღე, მეექვსე კი - გამოსასვლელი. ეს იმიტომ გაკეთდა, რომ გონებიდან ამოეშალათ ქრისტეს აღდგომის ხსოვნა. ამგვარი კვირა შენარჩუნდა 1940 წლამდე. გაუქმდა ქრისტიანული დღესასწაულები - თითქოსდა „საბჭოთა მშრომელების მრავალრიცხოვანი თხოვნების“ საპასუხოდ. თითქმის ყველა სამლოცველო სახლი იქნა მოხსნილი რეგისტრაციიდან და დაიხურა. მაგრამ მორწმუნეები გააერთიანა უბედურებამ და საბჭოთა კავშირის მთელ ტერიტორიაზე ჩამოყალიბდა რელიგიური იატაკქვეშეთი.

დიდი სამამულო ომის დაწყების შემდეგ, მორწმუნეთა დევნა შეჩერდა. მებრძოლ უღმერთოთა კავშირი გაუქმდა. სტალინს, საბჭოთა სახელმწიფოს მაშინდელ ხელმძღვანელს სჭირდებოდა ხალხის მხარდაჭერა ჰიტლერელებზე გასამარჯვებლად. ამიტომაც აღდგენილ იქნა მოსკოვის საპატრიარქო. კვლავ ნებადართული გახდა სახარებისეულ ქრისტიან-ბაპტისტთა კავშირი. კვლავ დაიწყო სამლოცველო სახლების გახსნა, თუმცა მორწმუნეებს კვლავ მკაცრად აკონტროლებდნენ. ზოგიერთი მორწმუნე ასრულებდა ხელისუფლების მოთხოვნებს, სხვები უარს ამბობდნენ იმ კანონის მორჩილებაზე, რომელიც ადამიანებს ხელს უშლიდა ღმერთის თაყვანისცემაში. XX საუკუნის 80-იან წლებამდე გრძელდებოდა მორწმუნეთა დევნა და გასამართლება.

სიტუაცია შეიცვალა 1988 წლიდან, როცა საბჭოთა კავშირში, მოგვიანებით კი სხვა ქვეყნებშიც, რომლებიც მისი დაშლის შემდეგ ჩამოყალიბდნენ, შეწყდა რელიგიური დევნა. თუმცა უღმერთოები არ გამქრალან ამ ქვეყანაზე.

ტაძრის აფეთქება მოსკოვში 1931 წ. 5 დეკემბერს

მონაზი ეზვიზხაუმი

თიხისაგან აგურების მოსამზადებლად იყენებდნენ სპეციალურ ხის ყალიბებს. იპოვე 5 კაცი, რომლებსაც ასეთი ყალიბები უჭირავთ.

სარწყავ არხებს მდინარის წყლით ავსებდნენ სპეციალური მოწყობილობით, რომელსაც შადუფი ეწოდებოდა. იპოვე ასეთი შადუფი.

აგურების საკეთიბელ თიხას ურევდნენ დაფშენილ ჩაღას. იპოვე სამი კაცი ჩაღის კონებით.

ზედამხედველები სასტიკები იყვნენ. იპოვე ორი ზედამხედველი, რომლებიც სცემენ კაცს.

ნადირობდნენ ასევე წყლის ფრინველებზე. იპოვეთ 4 იხვი.

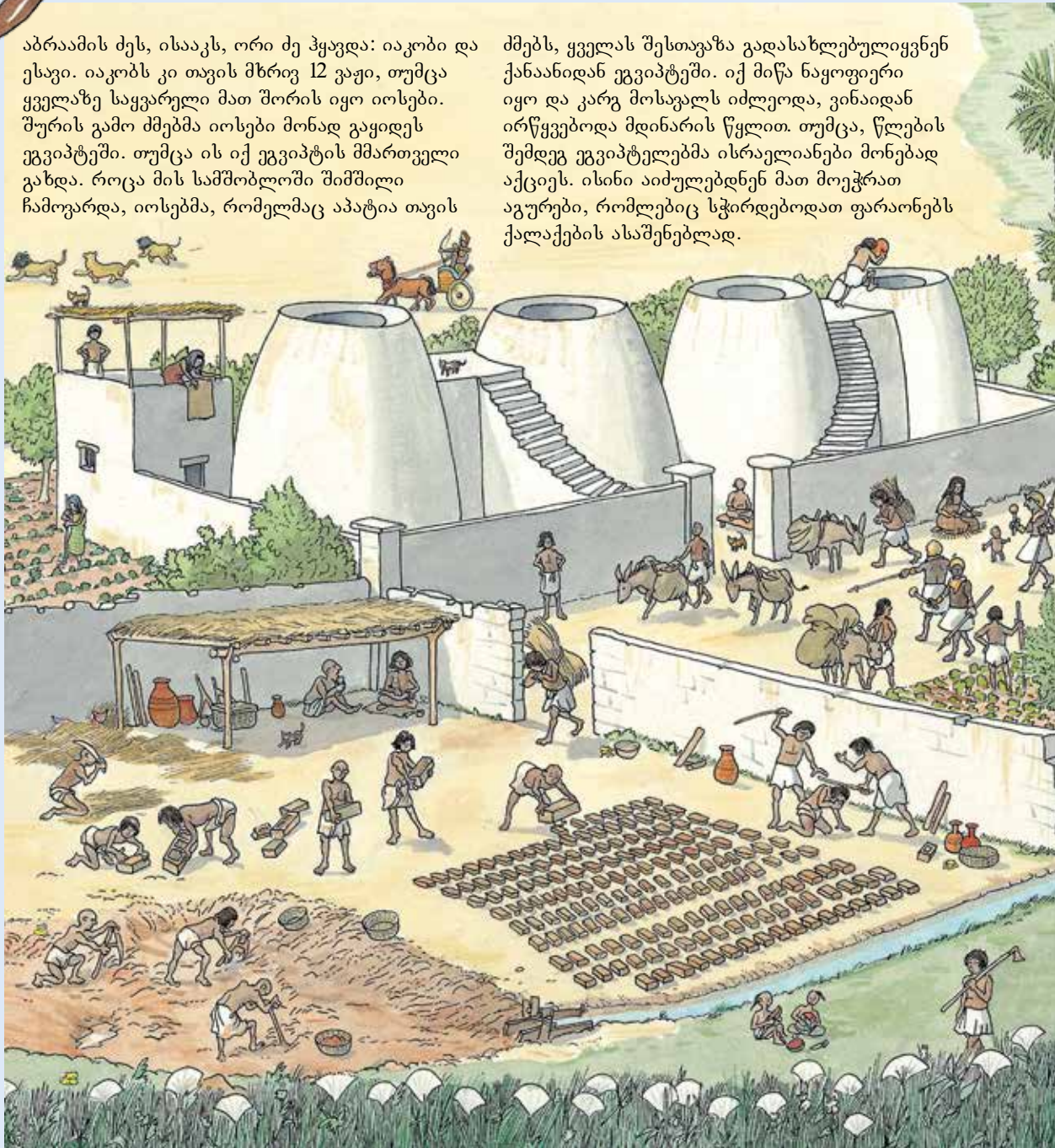
ლერწამს იყენებდნენ სხვადასხვა მიზნებით. იპოვე კაცები, რომლებიც აგროვებენ ლერწმის ფოთლებს.

ხედავ ქალს, რომელიც წნავს კალათას ლერწმისგან.

დღესასწაულებზე მაგიდაზე მოჭკონდათ შემწვარი ბატკანი. იპოვე ბიჭი, რომელიც იჭერს ბატკანს?

აბრაამის ძეს, ისააკს, ორი ძე ჰყავდა: იაკობი და ესაუი. იაკობს კი თავის მხრივ 12 ვაჟი, თუმცა ყველაზე სავარელი მათ შორის იყო იოსები. შურის გამო ძმებმა იოსები მონად გაყიდეს ეგვიპტეში. თუმცა ის იქ ეგვიპტის მმართველი გახდა. როცა მის სამშობლოში შიშშილი ჩამოვარდა, იოსებმა, რომელმაც აპატია თავის

ძმებს, ყველას შესთავაზა გადასახლებულიყვნენ ქანაანიდან ეგვიპტეში. იქ მიწა ნაყოფიერი იყო და კარგ მოსავალს იძლეოდა, ვინაიდან ირწყვებოდა მდინარის წყლით. თუმცა, წლების შემდეგ ეგვიპტელებმა ისრაელიანები მონებად აქციეს. ისინი აიძულებდნენ მათ მოეჭრათ აგურები, რომლებიც სჭირდებოდათ ფარაონებს ქალაქების ასაშენებლად.

ხელაჲ ორ ბაჲშეს,
რომლებიც
საზამთროს
მიირთმევენ

მარცვლეულს
სპეციალურ საცავეებში
ინახავენ. იპოვე 4
ასეთი კოშკი-საცავი.

ჯოგი ძოვს
მდინარის ახლოს
ამოსულ მწვანე
ბალახს. იპოვე
9 ძროხა.

მდიდარი ადამიანები
მოგზაურობდნენ
ოჩხომელებით. იპოვე
ოჩხომელა, რომელშიც
ზის პრინცესა.

გვკიბტელები
აღმერთობდნენ
კატებს. იპოვე
5 კატა.

მწერლები
იწერდნენ
მოგროვილი
მარცვლეულის
რაოდენობას.
იპოვე ორი
მწერალი.

მათ, რომლებიც
მდინარის პირას
ცხოვრობენ,
ბაყაყები შეიძლება
სატანჯველად
ეშვეთ. იპოვე 9
ბაყაყი.

ბალახებს
აგროვებდნენ
და იყენებდნენ
საკვებად. იპოვე
სამი გოგონა,
რომლებიც
აგროვებენ
ბალახს.

ნახატი 3. კ.

მნიშვნელოვანი მეთაურები
გადაადგილდებოდნენ
ხოლმე საბრძოლო
ეტლებით. რამდენი
მცველი წმეფს გზას ასეთი
მეთაურის წინ?

საყვარელი მუსიკალური
ინსტრუმენტები იყო
დაირები. იპოვე ოთხი
დაირაზე მოცეკვავე
გოგონა.

გვკიბტელი
უფლისწული
ნადირობს.
რამდენი
ლომი
გაურბის მას?

ბრიკის გარეშე

ნიკიტამ ძლივს მიაღწია მეცადინეობების დასრულებამდე სკოლაში: თავი საშინლად სტკიოდა, დაეწყო სურდო. როგორც ჩანს გრიპი შეხვდა, რომლის ეპიდემიაც ძალას იკრებდა იმ დროს.

გზას რომ ადგნენ სახლისკენ, მეგობარმა უთხრა:

- დედაჩემს არასოდეს ხვდება გრიპი! და ეს იმიტომ, რომ მუშაობს იმ სათბურებში, სადაც მწვანე ხახვს ზრდიან.

- იქნებ მას უბრალოდ რკინისებრი ჯანმრთელობა აქვს? - შეეპასუხა ნიკო.

- არა, მარტო ის კი არ ხდება ავად, არამედ სხვებიც, რომლებიც იქ მუშაობენ, არ ხდებიან ავად ეპიდემიის დროს. ეს ფაქტია!

- ეს ძალიან კარგია! მე მხოლოდ ის ვიცი, რომ თუ კრაზანა გიკბენს, საჭიროა ხახვის წვენი გაიწმინდო ნაკებნი ადგილი. თუმცა არ ვიცოდი, რომ ხახვი სნეულებისაგან იცავდა. მეც არ ვიტყვოდი უარს, რომ გრიპით არ გაუმხდარიყავი ავად!

- მაშინ შენც ასეთ სათბურში უნდა იმუშაო, - გაეღიმა მეგობარს. - მამა ამბობს, რომ ხახვი მედიცინაში ჰიპოკრატეს დროიდან არის ცნობილი. ეს ბუნებრივი ანტი-ბიოტიკია, კარგი საშუალება, რომელიც ადამიანს სხვადასხვა სნეულებისაგან იცავს, ასევე ბევრ მათგანს კურნავს კიდევ. მუცლის ტიფის ეპიდემიის დროს 1805 წელს ის ადამიანები, რომლებიც დიდი რაოდენობით იყენებდნენ ხახვს, არ ხდებოდნენ ავად ამ სნეულებით. ხახვი ასევე ვიტამინების წყაროც არის, განსაკუთრებით საჭიროა მისი გამოყენება ზამთრისა და გაზაფხულის დროს.

- აი ისევ რაღაც ვისწავლე, - გაიღიმა ნიკიტამ. მე კი საერთოდ არ მიყვარდა ხახვის ჭამა... რას ვიზამ, მომიწევს დამოკიდებულების შეცვლა არ ჩვეულებრივი და ამავე დროს საოცარი მცენარის მიმართ.

ნახატი ა. ვ.

ხახვი - არის
ორწლიანი და
მრავალწლიანი
მცენარე,
რომელიც
მეიკუთვნება
შრომანისებრთ,
ხანდახან კი
მას გამოყოფენ
განსაკუთრებულ
ხახვისებრთა
ოჯახში.
ეს ერთ-ერთი
უძველესი
და ყველაზე
პოპულარული
ბოსტნეულია.

ხახვი

ხახვი - ვიტამინებისა და მიკროელემენტების წყაროა. ის არა მხოლოდ საკვებ პროდუქტად ითვლება, რომელიც პრაქტიკულად მსოფლიოს ყველა ხალხების სამზარეულოში გამოიყენება, არამედ კარგ სამკურნალო საშუალებადაც. მისი გამოყენება ყოველგვარი სახით შეიძლება: ცოცხალი, შემწვარი, მოხარშული, მარინირებული და გამშრალი. საკვებად გამოიყენება არა მხოლოდ თაღვამისებური ხახვის ძირები და ფოთლები, არამედ ზოგიერთი სხვა სახეობაც, მაგალითად სალამურისებრი ხახვი, პრასი, ნიორი და კიდევ სხვა. არსებობს ასევე ხახვის დეკორატიული სახეობებიც.

საინტერესო ფაქტები

ყველაზე დიდი ხახვი მსოფლიოში იწონიდა ექვს კილოგრამს და მოყვანილ იქნა ინგლისში.

ძველი ეგვიპტელები სასამართლო დაკვებზე იფიცებოდნენ ეთქვათ მხოლოდ სიმართლე, და ამ დროს ხელს ისინი ხახვზე დებდნენ.

ხახვის ისტორიიდან

ბიბლიაში ხახვი პირველად არის ნახსენები იმ დროს, როცა ისრაელიანები უდაბნოში ხეტიალობდნენ. უდაბნოში მათ ძალიან ენატრებოდათ ეგვიპტური ხახვი.

ხახვის სამშობლოდ მკვლევარები ხმელთაშუა ზღვის რეგიონს თვლიან, სადაც მისი გემო და სასარგებლო თვისებები ჯერ კიდევ 4000 წლის წინ შეაფასეს. ხახვის მოყვანა ბოსტნეულებში პირველად შემერება დაიწყო, ხოლო პირველი წერილობითი ცნობები ამ ბოსტნეულზე ხეობის პირამიდის შიდა კედლების წარწერებზე იქნა შემონახული. აღმოჩენილი დოკუმენტების მიხედვით შეიძლება გავაკეთოთ დასკვნა, რომ ძველად ხახვს იყენებდნენ საკვებად, ასევე სამკურნალო საშუალებად; გარდა ამისა ამ ბოსტნეულს ასევე იყენებდნენ რელიგიური რიტუალების, მუმიფიკაციის, დამარხვისა და მაგიური მიზნებითაც კი.

ევროპაში ხახვი გამოჩნდა X საუკუნის ბოლოსა და XI საუკუნის დასაწყისში და ის მალევე გახდა ფართოდ მიღებული პროდუქტი კონტინენტზე. ამერიკაში ხახვი შეიტანა კოლუმბმა.

ძველი ბერძნები აფასებდნენ თაღვამისებურ ხახვს, როგორც წამალს, მაგრამ იშვიათად ამატებდნენ მას საკვებში, ვინაიდან სუნის გამო მას მდაბიოთა საჭმელად თვლიდნენ.

რომაელები პირიქით, ხახვს დიდგვაროვანთა საკვებად მიიჩნევდნენ. იმპერატორი ნერონი მას დიდი რაოდენობით მიირთმევდა ხმის შესანახად, რადგან უყვარდა გრძელი მიმართვების წარმოქმნა. რომაელი ლეგიონერები ასევე ბლომად მიირთმევდნენ ხახვს, რადგან სჯეროდათ, რომ ის აძლევდა მათ ძალას და ასევე მეომარს სიმამაცეს მატებდა.

ჯვაროსნული ლაშქრობების დროს, ხახვის სახელი ისეთი დიდი იყო, რომ ის აუცილებლად შედიოდა კეთილშობილი რაინდების რაციონში. 1250 წელს ფრანგები სარაცინებისგან გამოისყიდინდნენ თავის ტყვეებს, და ამისათვის ჩვენი დროისათვის უჩვეულო გამოსასყიდს იხდიდნენ: რვა ხახვს ერთ კაცში!

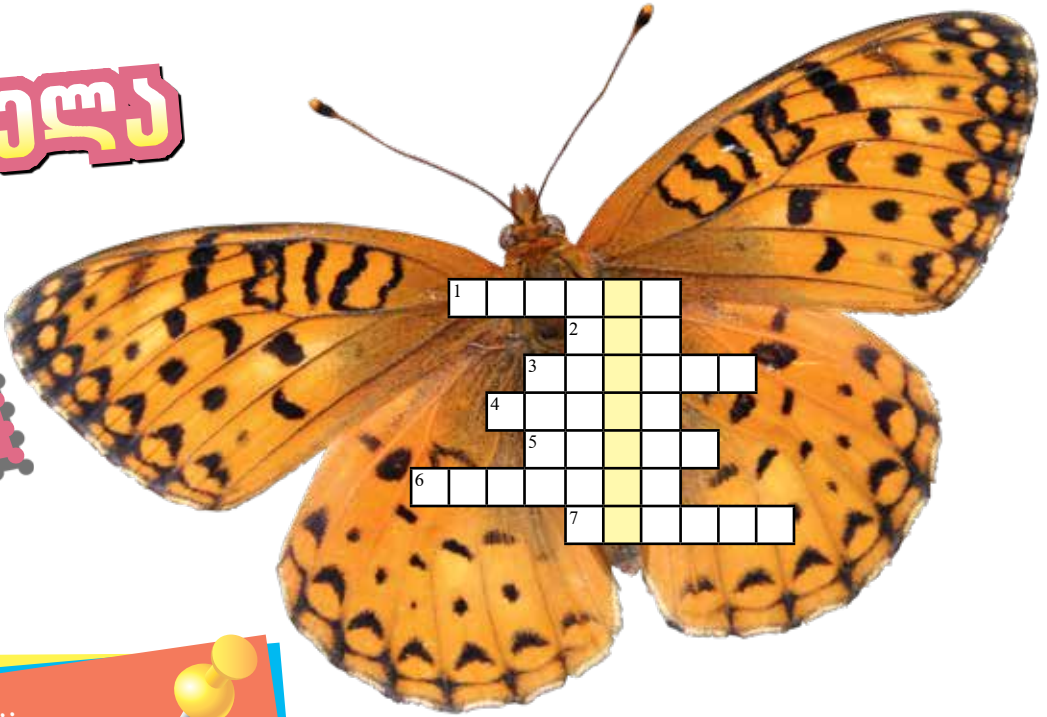

კროსვორდი

ჰეპელა

გაშიფრე კროსვორდი და გაიკებ რამდენი მოწაფე ჰეპელა იესოს

შეადგინა ი. გ. 11 წლის

1. ისრაელის მეფე საულის შემდეგ (2 მეფ. 5:1-4)
2. პირველი ვენახის გამშენებელი (დაბ. 9:20)
3. მოსეს ძმა (გამოს. 4:14)
4. პირველი ადამიანი დედამიწაზე (1 კორ. 15:45)
5. ადამის მეორე ვაჟი (დაბ. 4:1-2)
6. ერთ-ერთი მდინარე ედემის ბაღში (დაბ. 2:14)
7. "და ჰქონდა მთელ ქვეყანას ერთი ენა და ერთი ... (დაბ. 11:1)

იქი თუ არა...
რომ ძუ მგელი, მას შემდეგ რაც დაწრის ლეკვებს, რჩება ბუნაგში, ხოლო ხვალი მგელი მიდის სანადიროდ და ამავე დროს იცავს ოჯახის უსაფრთხოებას. ხოლო როცა ლეკვები წამოიზრდებიან, მთლიანად საკუთარ თავზე იღებს შთამომავლობის აღზრდას და ოჯახის ერთიანობის შენარჩუნებას?

ნახატი ე. ნ.

გაყოფიანი!

რომელი ბიბლიური ისტორიაა აქ გამოსახული? შენც სცადე მისი დახატვა, შეგიძლია ფანქარი არ აიღო ქაღალდიდან.

პეპელა მაგნიტზე

შეადგინა ვ. ნ.

1. აუცილებელი მასალა: ფერადი ქაღალდი (სამი განსხვავებული ფერი), მძივის მარცვლები, მაგნიტი, წებო, მაკრატელი, ფანქარი.

2. გადაიღე პეპელის შაბლონი და ამოჭერი

3. ფერად ქაღალდზე დახატე პეპელას კონტურები და ფრთხილად ამოჭერი

4. ერთ-ერთ პეპელას მიაწეხე მაგნიტი, ორი სხვა პეპელა მოლუნე, როგორც არის ნაჩვენები.

5. მაგნიტიანი პეპელას საპირისპირო მხარეზე წაუსვი წებო და მიაწეხე იქ მეორე პეპელა.

6. ზემოთა პეპელაზე შეიძლება (სურვილის მიხედვით) დახატოთ წერტილები ფლომასტერით მიაწეხე ისიც ისე, როგორც წინა პეპელა

7. მიაწეხე პეპელაზე მძივის მარცვლები და შემდეგ ამ პეპელათი გაალამაზე მაცვარი.

მამა, 10 წლის, უკრაინა

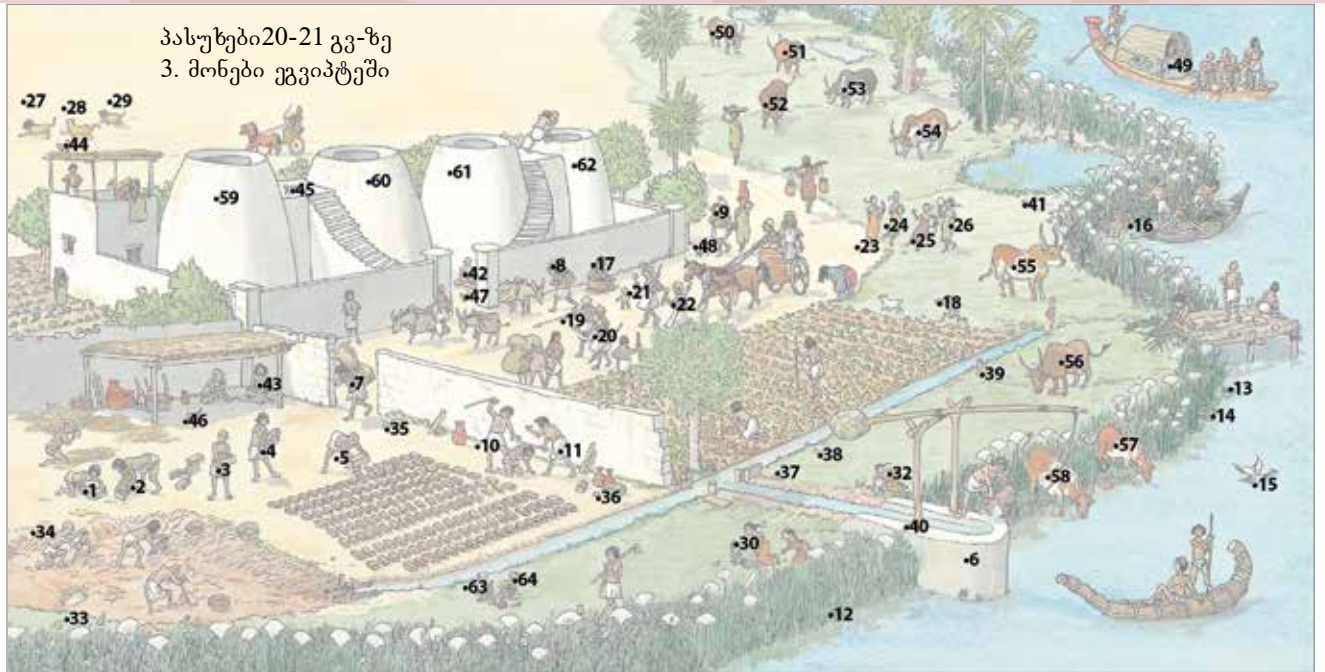
რ. პ. 11 წლის, უკრაინა

დ. ა. 15 წლის, უკრაინა

კ. ლ. 5 წლის,

პასუხები 20-21 გვ-ზე
3. მონები ეგვიპტეში

კატები ხის ყალიბებით 1, 2, 3, 4, 5
შალუფი 6
კატები ჩალის კონებით 7, 8, 9
ზედამხედველები 10, 11
იხეები 12, 13, 14, 15
კატები, რომლებიც ლერწმის ფოთლებს აგროვებენ 16
ქალი წნავს კალათას 17

ბიჭი იჭერს ბატკანს 18
მცველები, რომლებიც გზას წმენდენ 19, 20, 21, 22
მოცეკვავე გოგონები 23, 24, 25, 26
გაქცეული ლომები 27, 28, 29
ბალახების შემგროვებელი გოგონები 30, 31, 32.
ბაყაყები 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41

მწერლები 42, 43
კატები 44, 45, 46, 47, 48
ორჩხომელა, რომელშიც პრინცესა ზის 49
ძროხები 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58
მარცვლეულის შესანახი საცავები 59, 60, 61, 62
ბაგშევეები ჭამენ საზამთროს 63, 64

თ. ნ. 7 წლის, რუსეთი

მ. შ. 8 წლის, ესტონეთი

საბავშვო ქრისტიანული ჟურნალი გამოდის 1990 წლიდან.

მთავარი რედაქტორი:

ვალდემარ ბენსალი

რედაქციის მისამართი გერმანიაში:

LICHT-IM-OSTEN, Postfach-1340,
70809-Kotmal, GERMANY.

ტელ: 49 711 839908-23;

ფაქსი: 49 711 839908-4.

E-mail: ezom@lio.org

სკოლის დაწყებითი და შუა კლასების ბავშვებისათვის

ქართული გამოცემის რედაქტორი:

ლუხუმ მაისურაძე

კომპიუტერული დამუშავება:

დათო მაისურაძე, თაკო მაისურაძე

მისამართი: ქ.თელავი. დადიანის 8

ტელ: 551 22 02 60

ელ ფოსტა: lukhummaisuradze@yahoo.com

Facebook page: საბავშვო ჟურნალი „ბილიკი“

დაბეჭდილია სტამბა "საქსანში"

ISSN 1987-72 O X

UDC 0875050 (47922) ბ 676

ბმ. 9 დაზივრული მუსლი: არ მიგატოვებ და არ დაგაგდებ (ებ. 13:5)

ბმ. 24 კროსკორდი: 1. დავითი 2. ნოე. 3. აარონი. 4. ადამი. 5. აბელი. 6. ეფერატი. 7. სიტყვა.

ბამრიცანი: ისტორია იონას შესახებ.

ISSN 1987-720X

9 771987 072007